

ΓΡΑΠΤΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2016**ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ****ΤΑΞΗ: Β΄****ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 8/6/2016****ΧΡΟΝΟΣ: 2 ώρες (8:00 π.μ - 10:00 π.μ)****ΤΟ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΕΞΙ (6) ΣΕΛΙΔΕΣ****ΟΔΗΓΙΕΣ:**

α. Να γράψετε **ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΑΣ** στα **ΦΥΛΛΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ**.

β. Να γράψετε μόνο με μπλε πένα.

γ. Δεν επιτρέπεται η χρήση διορθωτικού υγρού ή ταινίας.

δ. Το εξεταστικό δοκίμιο αποτελείται από **ΔΥΟ (2) ΜΕΡΗ**. Να απαντήσετε σε **ΟΛΑ** τα μέρη και σε **ΟΛΑ** τα ερωτήματα.

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (Μονάδες 14)**Κείμενο 1****[Η επιλογή του επαγγέλματος]**

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι η αξία του επαγγέλματος είναι μεγάλη. Ένας λόγος είναι ότι προσφέρει τα απαραίτητα οικονομικά μέσα, ώστε να εξασφαλίσουμε μια άνετη ζωή, κερδίζοντας συγχρόνως την αυτονομία και την ελευθερία μας. Χωρίς τα χρήματα, τα οποία προέρχονται από την εργασία, ο άνθρωπος δυσκολεύεται σε οτιδήποτε στη ζωή του. Επίσης, το γεγονός ότι κάποιοι άνθρωποι, ενώ δεν έχουν ανάγκη τα χρήματα, πάλι εργάζονται, αποδεικνύει ότι το επάγγελμα προσφέρει κάτι περισσότερο από χρηματικά αγαθά. Παρέχει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να εργαστεί και να δημιουργήσει. Του **επιτρέπει** να εκφραστεί και να καλλιεργήσει διάφορες δεξιότητές του. Είναι ο χώρος όπου μπορεί να καλλιεργήσει το πνεύμα και την προσωπικότητά του. Τέλος, η εργασία είναι ο χώρος που προσφέρεται για κοινωνικές συναναστροφές και γνωριμίες. Με άλλα λόγια είναι ο χώρος, όπου ο άνθρωπος μπορεί να ολοκληρωθεί τόσο απέναντι στον εαυτό του όσο και απέναντι στους άλλους. Συνεπώς η εργασία και το κάθε επάγγελμα ξεχωριστά στηρίζει το κοινωνικό σύνολο και τους μηχανισμούς του.

Βέβαια, για να μπορούν να υπάρξουν τα ευεργετικά αποτελέσματα της εργασίας, ο καθένας πρέπει να επιλέξει το κατάλληλο επάγγελμα για τον ίδιο. Και είναι μεγίστης σημασίας, αφού το επάγγελμα που επιλέγουμε θα μας ακολουθεί μια ζωή. Η επιλογή είναι καθοριστική και τις περισσότερες φορές δεν αλλάζει. Με ποια όμως κριτήρια πρέπει να γίνει αυτή η επιλογή;

Αυτό που πρέπει να λαμβάνει ο καθένας πρωτίστως υπόψη είναι οι κλίσεις του. **Πρέπει να δει τι τον ενδιαφέρει**, ποια είναι τα πράγματα, με τα οποία του αρέσει να ασχολείται και σε ποια πράγματα έχει ιδιαίτερες δεξιότητες. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να σκεφτεί **κάποιος** είναι τι **του** αρέσει να κάνει, μιας και αν ασχοληθεί με ένα επάγγελμα που δεν του αρέσει, η ζωή του θα είναι μια ζωή μίζερη και καταθλιπτική. Αν σκεφτούμε τι μας ευχαριστεί, τότε θα βρούμε σίγουρα τη σωστή κατεύθυνση προς το καταλληλότερο επάγγελμα για μας.

Επειδή όμως υπάρχουν πολλοί που δε γνωρίζουν ακόμα ποια είναι η προσωπική τους κλίση ή είναι μπερδεμένοι, πρέπει να σκεφτούμε και άλλα κριτήρια, για να μην αφήσουμε στην τύχη την επαγγελματική μας σταδιοδρομία. Πολύ συχνά αυτό που μας αρέσει μπορεί να μην είναι προσοδοφόρο. Επομένως, άλλο κριτήριο που πρέπει να έχει ένας νέος προτού επιλέξει ένα επάγγελμα είναι το οικονομικό. Κατά πόσο, δηλαδή, **θα του εξασφαλίζει τον βιοπορισμό** του, θα του προσφέρει μια άνετη ζωή, μέσα στην οποία θα μπορέσει να δημιουργήσει μια οικογένεια με σταθερότητα και ασφάλεια. Γι' αυτό, πρέπει να σκεφτόμαστε ποιες είναι οι προοπτικές εργασίας, η σχέση προσφοράς και ζήτησης στην αγορά εργασίας, αν ένα επάγγελμα είναι κορεσμένο ή όχι αλλά και τι είδους μισθός, σταδιοδρομία, δυνατότητες ανέλιξης, ή γενικά κέρδος μπορεί να προέλθει από το επάγγελμα που θα επιλέξουμε.

Εξάλλου, δεν είναι μόνο αυτά. Άλλος σοβαρός παράγοντας που πρέπει να επηρεάζει την επιλογή του επαγγέλματός μας είναι η προσωπικότητά μας και οι αδυναμίες ή οι ικανότητές μας. Με άλλα λόγια πρέπει να δούμε αν ο χαρακτήρας μας, το σώμα μας ή οι επιδόσεις μας στα διάφορα μαθήματα ταιριάζουν με τη φύση του επαγγέλματος που θα διαλέξουμε. Έτσι, ένας που είναι καχεκτικός στο σώμα δεν μπορεί να γίνει αθλητής. Άλλος πάλι που είναι αγχώδης δεν πρέπει να επιδιώκει επάγγελμα το οποίο να έχει πίεση. Τέλος, πώς γίνεται κάποιος μαθητής με χαμηλές επιδόσεις να θέλει να γίνει π.χ. γιατρός; Δεν υποστηρίζω ότι όλα αυτά είναι **ακατόρθωτα**, αλλά στην πορεία, αν γίνει μια τέτοια επιλογή θα βρεθούν πολλά εμπόδια.

Συνοψίζοντας, έχουμε παρακολουθήσει την οδό μέσα από την οποία ένας νέος πρέπει να πορευθεί, για να πάρει μια από τις σημαντικότερες αποφάσεις της ζωής του. Αυτή η επιλογή θα μας ακολουθεί μια ζωή, γι' αυτό η απόφαση πρέπει να παρθεί με σοβαρότητα, υπευθυνότητα και με τα σωστά κριτήρια. Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι επαγγέλματα υπάρχουν πολλά. Το ζήτημα είναι ανάμεσα στην πληθώρα αυτή να γίνει η κατάλληλη επιλογή που θα μας κάνει να πηγαίνουμε στην εργασία μας κάθε πρωί χαμογελώντας.

<https://sites.google.com/site/patsalidoum/> (Διασκευή)

Κείμενο 2

[Τι θέλω να γίνω όταν μεγαλώσω...]

Πριν κάποιες ημέρες, έχοντας απηυδήσει μετά από μερικές ώρες πολύ εντατικού διαβάσματος Φυσικής (που σημαίνει ότι ακόμα και στον ύπνο μου έβλεπα ασκήσεις στερεού), καθόμουν έξω στο μπαλκόνι μου και χάζευα τον ουρανό (ναι, και τώρα ειδικά μου έχει λείψει αυτό: να κάθεται, να μην κάνεις τίποτα και να χαζεύεις τον ουρανό... να ονειρεύεσαι...).

Δεν ξέρω πόσοι το έχετε κάνει αυτό και ίσως να θεωρείτε ότι παραείναι ρομαντικό για τα γούστα σας, αλλά έμενα μου αρέσει πάρα πολύ... Αισθάνομαι ευτυχισμένη, ελεύθερη, γεμάτη... Θυμάμαι την ερώτηση που μου έκαναν όλοι όταν ήμουν μικρή: "τι θες να γίνεις όταν μεγαλώσεις;". Τότε, μικρό και αθώο κοριτσάκι, απαντούσα: "Θέλω να γίνω **γεωπόνος**, αρχιτέκτονας, μηχανικός κλπ.". Τώρα τα θυμάμαι αυτά και σκέφτομαι: "Ναι, καλά είναι αυτά αλλά με περιορίζουν πολύ". Είμαι νέα κοπέλα ακόμα, έχω όλη τη ζωή μπροστά μου, θέλω να ονειρευόμαι, θέλω να ζω...

Είναι απίστευτο και τρομακτικό συγχρόνως πώς αυτή η ερώτηση έχει γίνει η ισοδύναμη του "τι επάγγελμα θες να ασκήσεις;". Και είναι ακόμα πιο τρομακτικό το πώς οι περισσότεροι νέοι σκέφτονται έτσι και το πώς όλη η κοινωνία είναι δομημένη γύρω από αυτή την ερώτηση, το πώς έχουν παραμορφωθεί τα πάντα γύρω μας... Ψάχνω να βρω στους γύρω μου το όνειρο, την ιδέα, το όραμα... Όχι το όνειρο που "θα παραμείνει όνειρο" ή αυτό που θα "γίνει πραγματικότητα" αλλά το δικό μου όνειρο, αυτό που θα το κάνω εγώ πραγματικότητα.

"Μα τι θες να κάνεις λοιπόν;". Θέλω να ταξιδέψω, να δω όλο τον κόσμο... Θέλω να μάθω, γιατί ό,τι μαθαίνω είναι γνώση για τη ζωή, θέλω να μάθω γιατί νιώθω ότι δεν ξέρω τίποτα... Θέλω να έχω πάντα κάποιον δίπλα μου, τους φίλους μου... Θέλω να κάνω όλα τα τρελά πράγματα που φοβάμαι και ονειρεύομαι, πριν γεράσω... Θέλω να τραγουδώ και ας μην έχω ωραία φωνή και να χορεύω και ας μη χορεύω καλά... Θέλω να ξαπλώνω, να κοιτάω τον ουρανό και να ονειρεύομαι... Θέλω να γελάω, να κλαίω, να φωνάζω, να παίζω, να απελπίζομαι, να ξεκαρδίζομαι, να πέφτω και να σηκώνομαι ξανά και ξανά... Θέλω να θυμάμαι για πάντα όλα όσα έχω κάνει, όσα έχω σκεφτεί και να γυρνάω πίσω όποτε θέλω... Θέλω να αγαπώ... Θέλω να ονειρεύομαι... Θέλω να αλλάξω τον κόσμο... Θέλω στη ζωή μου να κάνω πράγματα που θα θυμάμαι όταν αυτή τελειώνει... Θέλω να ζήσω **τη ζωή** μου. Εσείς;

<http://glenti.blogspot.com>

A. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ (Μον. 2)

1. Σύμφωνα με το **κείμενο 1** η αξία του επαγγέλματος είναι μεγάλη. Να γράψετε **τέσσερις (4)** λόγους που αναφέρονται μέσα στο κείμενο και τεκμηριώνουν την άποψη αυτή. (μον. 1)
2. Τα δύο κείμενα αναφέρονται στο επάγγελμα. Πόσο "σοβαρά" βλέπει η συγγραφέας του **κειμένου 2** το θέμα της επαγγελματικής της αποκατάστασης; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας. (μον. 1)

B. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Μον. 1)

1. Σε ποιο από τα δύο κείμενα υπάρχει μεγαλύτερη σχέση οικειότητας μεταξύ πομπού-δέκτη; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας δίνοντας **δύο (2)** στοιχεία από το κείμενο αυτό (πομπός-δέκτης, λεξιλόγιο, χρήση προσώπου, χώρος δημοσίευσης κ.λ.π). (μον. 0,75)
2. Να γράψετε με ποιο τρόπο αναπτύσσεται η πρώτη παράγραφος στο **κείμενο 1**. (μον. 0,25)

Γ. ΜΟΡΦΟΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ (Μον. 2)

1. Να αναγνωρίσετε **συντακτικά** τους υπογραμμισμένους όρους των πιο κάτω προτάσεων.
Στην περίπτωση αντικειμένου να δηλωθεί το είδος του. (μον. 1)
 - α. Πρέπει να δει τι τον ενδιαφέρει.
 - β. Θα του εξασφαλίζει τον βιοπορισμό του.
 - γ. Θέλω να ζήσω τη ζωή μου.
2. Να μεταφέρετε το υπογραμμισμένο ρήμα της πιο κάτω πρότασης στον **παρατατικό** και **αόριστο** (μον. 0,5)
 - Του επιτρέπει να εκφραστεί και να καλλιεργήσει διάφορες δεξιότητές του.
3. Να αναγνωρίσετε το **είδος** των πιο κάτω υπογραμμισμένων **αντωνυμιών**. (μον. 0,5)
 - Το πρώτο πράγμα που πρέπει να σκεφτεί κάποιος είναι τι του αρέσει να κάνει.

Δ. ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ (Μον. 1)

1α. Να εντοπίσετε και να καταγράψετε το α΄ και β΄ συνθετικό των πιο κάτω λέξεων:

(μον. 0,5)

γεωπόνος
ακατόρθωτα

β. Να σχηματίσετε δύο δικές σας σύνθετες λέξεις. Η μία να έχει το α΄ συνθετικό της λέξης γεωπόνος και η άλλη το α΄ συνθετικό της λέξης ακατόρθωτα.

(μον. 0,5)

Ε. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΛΟΓΟΥ (Μον.8)

Να γράψετε ένα άρθρο για την εφημερίδα του σχολείου σας με το εξής θέμα : «Το επάγγελμα που θα ήθελα να ακολουθήσω στο μέλλον και τα κριτήρια με βάση τα οποία το επέλεξα ».

(200-250 λέξεις)

ΜΕΡΟΣ Β΄: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ (Μονάδες 6)

Κείμενο 1

Άνεργοι

Του εργοστασίου η πόρτα, είναι από σίδερο· έχει στο μέσο δυο κάγκελα. Και πίσω απ' τα κάγκελα δυο μάτια που σφάζουν. Ο επιστάτης κοιτάζει την ουρά των ανθρώπων που στέκονται απ' έξω, χέρια και πρόσωπα που κάνουν μια κίνηση όλα μαζί, κρατούν την ανάσα, σκύβουν ν' ακούσουν.

«Μεσημέριασε, φύγετε. Ο κύριος διευθυντής δε θά 'ρθει. Αύριο πάλι πρωί. Πιο πρωί».

Χαμηλώνουν τα πρόσωπα, στέκονται αμήχανα. Ύστερα, φεύγοντας, κοιτάζουνε γύρω τους σα να ψάχνουν να βρουν ένα βάραθρο – όχι να κλάψουνε, όχι να ψάξουν για τίποτα. Να ρίξουν τα χέρια τους.

Νικηφόρος Βρεττάκος (Από τη συλλογή, Το βάθος του κόσμου, 1961)

Κείμενο 2

Κοιτάζει τα χέρια της

Κοιτάζει τα χέρια της. Πώς έγιναν έτσι; Πού βρέθηκαν τόσες φλέβες, τόσες ελιές και σημάδια, τόσες ρυτίδες στα χέρια της;

Εβδομήντα χρόνια τα κουβαλάει μαζί της και ποτέ δεν γύρισε να τα κοιτάξει. Ούτε τότε που ήταν χλωρά, ούτε που μέστωσαν, ούτε που μαράθηκαν, ώσπου ξεράθηκαν. [...]

Κοιτάζει τα χέρια της σαν να τα βλέπει πρώτη φορά. Ξένα της φαίνονται, καθώς κάθονται άνεργα πάνω στη μαύρη ποδιά της, σαν προσφυγάκια. Έτσι της έρχεται να τα χαϊδέψει.

Και τι δεν τράβηξαν αυτά τα χεράκια, στα κρύα και στα λιοπύρια, στη φωτιά, στα νερά, στα χόματα [...]

Άνεργα χέρια, τι περιμένεις, αφού δεν έχουν δουλειά κάθονται και κοιτάνε. Δεν είναι που κοιτάνε, άσ' τα να κοιτάνε, είναι που κοιτάνε σαν να θέλουνε κάτι. Ξέρει τι θέλουν: να τα χαϊδέψει.

Δεν θα τους κάνει τη χάρη. Ντρέπεται, γριά γυναίκα, να χαϊδεύεται στα καλά καθούμενα.

Τα κοιτάζει κλεφτά και βλέπει μια σκουριά από καφέ στο δεξί. Σηκώνεται και πάει στο μπάνιο, πιάνει το μοσχοσάπουνο και πλένει τα χέρια της. Τα πλένει, τα ξαναπλένει, δεν λέει ν' αφήσει το σαπούνι, της αρέσει έτσι που γλιστρούν απαλά, το ένα μέσα στο άλλο, "κοίτα", λέει, "που μ' έβαλαν να τα χαϊδέψω θέλοντας και μη, τα σκασμένα" και γελάει από μέσα της που δεν την κοιτάνε τώρα όπως πριν, χαμένα μέσα στους αφρούς και τα χάδια, σαν να 'χουν κλείσει τα μάτια, μην τους πάει σαπούνι και τα πάρουν τα δάκρυα.

(Από το βιβλίο του Μιχάλη Γκανά «Γυναικών – Μικρές και πολύ Μικρές Ιστορίες»)

Κείμενο 3

Γραφείον Ευρέσεως Εργασίας

[...] Περπάτησε κοιτάζοντας τα σπίτια και τους αριθμούς. Ύστερα στάθηκε μπροστά σε μια είσοδο μεγάρου. Διάβασε μια ταμπέλα με κεφαλαία ξεθωριασμένα: ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Δίστασε, έπειτα προχώρησε, μπήκε κι άρχισε ν' ανεβαίνει τις σκάλες. Ήταν ατέλειωτες να τις ανεβεί κανείς, μα του άρεσαν. Του άρεσε καθετί που ψήλωνε, που τον ανέβαζε. Όπως τα γράμματα στην αρχή μιας ταινίας. Έφτασε στο έβδομο πάτωμα, έψαξε, ρώτησε, τέλος χτύπησε μια πόρτα. Επειδή δεν πήρε απάντηση, άνοιξε και γλίστρησε αθόρυβα στο εσωτερικό. Στο βάθος της κάμαρης μια κοπέλα έγγραφε στη γραφομηχανή. Ούτε που σήκωσε τα μάτια της πάνω του. Έγραφε σαν υπνωτισμένη. Χρειάστηκε να πάει να σταθεί πολύ κοντά της για να τόνη δει. Είχε δυο μάτια κλουβισμένα* σε χοντρούς φακούς, που έμοιαζαν ν' αποστειρώνουν το φως. Σαν δυο ψάρια μέσα στη γυάλα τους. Ύστερα η μηχανή έπαψε απότομα. «Μια στιγμή παρακαλώ». Άνοιξε την πόρτα του διπλανού γραφείου και χώθηκε μέσα. Ξαναγύρισε σχεδόν αμέσως και του είπε με την ίδια απαράλλαχτη φωνή, που έμοιαζε τυπωμένη σε κορδέλα μαγνητοφώνου.*«Περιμένετε παρακαλώ. Ο κύριος Διευθυντής είναι απησχολημένος». Ξανάπιασε το γράψιμο. Τα μάτια της δεν κοίταζαν καθόλου τα πλήκτρα. Ήταν από τις τυφλές δακτυλογράφους.*Ο θόρυβος της μηχανής είχε αποκτήσει τώρα μιαν ένταση και μια πυκνότητα, σα να στριφογύριζε κανένα ελικόπτερο πάνω από το κεφάλι του Αναστάση. Άθελά του χαμήλωσε για να προστατευθεί. Έπεσε σε μια καρέκλα. Προσπάθησε να κρατηθεί ακίνητος, μα κάθε φορά που η κοπέλα πατούσε κανένα πλήκτρο δυνατότερα, τα πόδια του έφευγαν προς τα μπρος, σα να τα βαρούσε κανένας γιατρός με σφυράκι. Ήθελε να τη διακόψει, να της πει πως δεν πείραζε που ο

Διευθυντής ήταν απασχολημένος, και ότι θα μπορούσε να ξαναπεράσει. Κι αύριο μέρα ήταν.

Μα δεν έβρισκε τρόπο να της μιλήσει. Επειδή δεν μπορούσε να μιλά, να κάθεται ακίνητος, να περιμένει, σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Ήταν ένα στενό, δυτικό παράθυρο. Έσκυψε να δει κάτω και ζαλίστηκε. Τον χόριζαν από το έδαφος εφτά ψηλά, θεόρατα πατώματα. Ο αστυφύλακας της τροχαίας ήταν μια τελεία. Το κράνος βουλιαγμένο κάτω από τον ήλιο, οι κλωστές στα χέρια του σπασμένες. Ξαφνικά τον Αναστάση τον έπιασε το στομάχι του. Σταύρωσε τα χέρια του γύρω στη μέση κι έσκυψε το κεφάλι. Τα πλήκτρα της μηχανής δούλευαν σε ρυθμό πολυβόλου. Αμέσως ύστερα, ο γνώριμος πονοκέφαλος σφίχτηκε γύρω στο κεφάλι του σαν αρραβώνας.* Άφησε το στομάχι του κι έπιασε το κεφάλι του. Μα ο πόνος, επιδέξιος ξιφομάχος, τον χτυπούσε ύπουλα στο αφύλαχτο μέρος. Κοίταξε με αγωνία την κοπέλα. Έγραφε ίσια, μονοκόμματη, με τα κλουβισμένα μάτια της σκλαβωμένα πάνω στο χαρτί. Μόνο ο κύλινδρος της μηχανής μετατοπιζόταν ολοένα κι αριστερότερα έχοντας μια τάση να τρυπήσει τον τοίχο και να περάσει στο γραφείο του διευθυντή. Ο Αναστάσης έκανε μερικά βήματα πίσω, κι ήρθε να στηριχθεί πάνω στην πόρτα. Για μερικά δευτερόλεπτα έμεινε εκεί με το πρόσωπο τσαλακωμένο, τα χέρια κλεισμένα σε γροθιές. Ύστερα έκανε απότομη στροφή, άνοιξε την πόρτα κι, αφήνοντάς την ορθάνοιχτη, πετάχτηκε έξω.

Μ. Κουμανταρέας, *Τα μηχανάκια*, Κέδρος

(***τροχαίος**: ο αστυνομικός της Τροχαίας ***κλουβισμένα**: οι φακοί των γυαλιών παρομοιάζονται με κλουβί των ματιών της δακτυλογράφου ***τυπωμένη σε κορδέλα μαγνητοφώνου**: ηχογραφημένη ***τυφλές δακτυλογράφοι**: όσες δακτυλογραφούν με τυφλό σύστημα ***αρραβώνας**: δαχτυλίδι αρραβώνα)

Αφού μελετήσετε τα πιο πάνω κείμενα να απαντήσετε στα πιο κάτω θέματα:

1. Να εξετάσετε τη στιχουργική μορφή του ποιήματος « **Άνεργοι** » και να προσδιορίσετε αν ανήκει στη νεότερη ή στην παραδοσιακή ποίηση. Να δώσετε **δύο (2)** στοιχεία που να δικαιολογούν την απάντησή σας. (μον. 1)
2. Στα κείμενα « **Κοιτάζει τα χέρια της** » και « **Άνεργοι** » κυριαρχούν τα χέρια. Πώς αντιμετωπίζουν οι πρωταγωνιστές του κάθε κειμένου « τα χέρια τους »; (μον. 1)
3. α) Ποια είναι τα συναισθήματα των πρωταγωνιστών(**άνεργοι** – Αναστάσης) στα κείμενα « **Άνεργοι** » και « **Γραφείον Ευρέσεως Εργασίας** »;
β) Να αναφέρετε **δύο (2)** στοιχεία από το κάθε κείμενο που να δικαιολογούν τα συναισθήματα αυτά. (μον. 2)
4. Να σχολιάσετε τη συμπεριφορά και τη γενικότερη στάση των δευτεραγωνιστών (**επιστάτης-γραμματέας**) των κειμένων « **Άνεργοι** » και « **Γραφείον Ευρέσεως Εργασίας** ». (μον. 2)

Η Διευθύντρια

Ελένη Σταύρου